

[Morten Lange.]

er såmænd også det meste, der kom ud af den situation, som kunne have kaldt på mange og spændende ting til en nydannelse i det danske samfund, realisationen af perspektiver, som f. eks. kan formuleres, som jeg gjorde det for et stykke tid siden: en fortsat vækst, men med et mindre ressourcforbrug.

På baggrund af denne passivitet er det selvfølgelig særlig tragisk, at vi må konstatere, at den økonomiske politik i Danmark er ude af kontrol og efter min mening på vej mod noget, der minder stærkt om en katastrofe.

Man kunne blive rørt til tårer, hvis man ellers havde nogle tilbage, når man hørte hr. Erhard Jakobsen tale om, at nu skulle vi da endelig ikke sige mere om inflation. Hr. Erhard Jakobsen er stor europæer, har jeg forstået, og han må da have læst et blad, som hedder Europa, som vi har fået for nylig, vist endog i dag, hvor der står helt andre ting om den sag og rigtigere. Der står, at inflationen er af en sådan karakter og af en sådan voldsomhed i Europa, at den kan true de demokratiske institutioner. Det er helt anderledes og meget dystertale, og jeg anser det for at være korrekt, og jeg anser det for at være det mest belastende for regeringen, at nogen indsats mod inflationen har den ikke ydet.

Socialistisk folkeparti har allerede for længe siden indset, at dette er det moderne kapitalistiske samfunds mest raffinerede måde til at sikre en virkelig udbytning af de ikke-besiddende: det er at lade inflationen skride frem. Og det synes at ske med en hastighed og en styrke, som vi aldrig har kendt før, og hvis nogen havde berettet om den for 5 eller 6 år siden, så havde man trukket elskværdigt på smilebåndet og sagt: 17 pct. rente, ja, det kommer jo ind under ågerlovgivningen, så det behøver vi ikke at snakke mere om. Men nu er vi under en ågerlovgivning; vi er under et kapitalistisk systems ågerudbytning, og jeg synes sandelig, det var meget væsentligt, der blev gjort noget ved denne sag. Jeg forstår godt, at hr. Erhard Jakobsen ikke er interesseret, men vi er stadig væk nogle tilbage, der mener, at vi skal og bør være det og er det.

Vi har stillet mange forslag fra mit partis side til den ende, men jeg må indrømme, at vi har ikke haft den tilstrækkelige fremgang

til dem. De bliver ikke desto mindre nødvendige fremover, for det, der foreligger nu, vil ikke både meget over for det inflationstempo, vi har i øjeblikket.

Vi kan jo så bedømme regeringen på dens gerninger i de økonomiske forlig. Vi har set en tvangsopsparing, som bare er et ganske almindelig skattetilæg af kortfristet karakter, og som formodentlig sætter ind på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen vil være afdæmpet — meget dårligt gennemtænkt — og afdæmpet i sin økonomiske samlede virkning af noget, som hedder et prisdæmpningstilskud. Det angives at skulle sørge for, at priserne ikke steg så hurtigt, som de ellers ville gøre. Det bliver vist meget svært at føre sandhedsbevis for, at det virkelig er lykkedes. Men man kan føre sandhedsbevis for, at det koster et par milliarder skattekroner, som man lægger oven i den skattebyrde, som i forvejen er overordentlig generende. Jeg tror nok, at dette forlig, hvor socialdemokraterne medvirkede af årsager, som må være uforståelige for mennesker, i virkeligheden er en af de mest karakteristiske fejltagelser, regeringen har begået.

Men man fór videre. Man fandt ud af, at det næste skridt skulle være et valutaværn, som det hed. Man skal jo finde gode slagord. Valutaværnet var tænkt først som en række meget drastiske indgreb mod nogle store dyre importartikler og havde en borgerlig mening. Men hvad konverterede man det til med hr. Erhard Jakobsens elskværdige bistand? Til det mest traditionelle af alt: til skat på øl og cigaretter som nogle hovedposter. Og hvad bliver følgen, hvis man tillader sig den slags ganske simple beskatninger, der vender den tunge ende nedad? Ja, det bliver såmænd ganske enkelt det, at folk går ud og kræver noget mere i løn, og nogle af dem får det. Og så vil jeg gerne have gjort regnskabet op. Hvor meget valutaværn er det, at cigaretterne bliver sat op i pris og folk sørger for, at de får ca. lige så meget eller lidt mere i løn? Jeg vil gerne se den balance regnet ud og så få set, hvor meget valutaværn der så er i den slags foranstaltninger. Det er falsk. Det er forkert. Man lægger bare byrder på befolkningen med det resultat, at folk selvfølgelig reagerer. For så dårlige økonomiske foranstaltninger kan man ikke forlange at folk skal bære i tavshed. Jeg er helt sikker på, at folk forstår den